

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/5121.**

Benyújtás dátuma: **2023-09-03 20:36**

Parlex azonosító: **VM83FMH50001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Vadai Ágnes (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Valóban letargikus állapotok vannak a borágazatban, avagy mi ment félre az elmúlt évtizedben?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az agrarszektor.hu portálon megjelent „Elfogy a nyereség: lejtmenetben a magyar borágazat,„ című cikk arról ír, hogy „a hazai borágazat régóta érlelődő problémáira mutatott rá egy kisebb szereplő nyilvános búcsúja a napokban.”:

„Nagy visszhangot váltott ki a napokban a Pécs mellett működő Szabó Pince búcsúposztja a Facebookon, amelyben a régóta működő borászat bejelentette: hosszú vívódást követően felfüggeszti tevékenységét. A sokak által megosztott és kommentelt bejegyzés szerint a hosszútávú trendek sem alakulnak jól, a kisebb borászatoknak pedig sokszor megugorhatatlan akadályt jelent a nyereségesség fenntartása, nem is beszélve az adminisztrációs terhek, a digitalizáció jelentette problémák kezeléséről.

Kétségtávol letargikus állapotban van a hazai borágazat, amely évek óta több, jelentős problémával kénytelen szembenézni. Trendszerű a fogyasztás csökkenése, nem csupán itthon, hanem nemzetközi szinteken is. Portugáliában ez csaknem eléri a 30 százalékot, Olaszországban is mintegy 7 százalék visszaesés tapasztalható, és még a nagy borászati múlttal rendelkező Franciaországban is 15 százalékot ér el a fogyasztás csökkenése. Ennek eredményeképp különösen a nagy cégeknél hatalmas készletek halmozódtak fel, amelyek értékesítése szintén lenyomja az árakat.

Azokat az árakat, amelyeknek az ágazat egybehangzó véleménye szerint is évek óta emelkedniük kellene. A szektor legtöbb szereplője már a szokatlanul durva infláció elszabadulása előtt is jelezte, hogy nem áll arányban az önköltség és a fogyasztói ár.

(...)

Az összkép Magyarországon is borús: a szőlőterület nagysága a rendszerváltás óta csaknem a felére esett, az egy főre jutó borfogyasztás pedig az akkori 22 literről 14 literre. Az évek óta tartó lejármenetet nem volt képes megfordítani a borkultúrában bekövetkezett pozitív változások sora sem, a „boroskóla” kínessá válása, a fiatalok érdeklődése a borok iránt, és még a fröccskultúra reneszánsza sem tudott fordítani a trenden, még ha komoly részeredményeket is jelentett.

(...)

A borász szerint bár jól jöttek az ágazatnak a korábbi évek bőkezű uniós támogatásai, némileg torzulást jelentett az is, hogy ennek eredményeképp olyan jelentős kapacitások alakultak ki, amelyeknek jelenleg nincs meg a piaci fedezete, vagyis a hazai borászatok lényegesen többet tudnának termelni, mint amennyire jelenleg igény mutatkozik. „Nagyon nagy lehetőségek lennének, csak az így megtermelt mennyiséget nem lehet hova értékesíteni” – fogalmazott.

Nehéz szeretni az adminisztrációt

A borászok életén nem segített az adminisztrációs teher utóbbi időkben tapasztalt növekedése, a digitalizációs elvárások terjedése sem. A sok jelentési kötelezettség, adatkezelési előírás és egyéb elvárás természetesen indokolható, és más országokban is jelen van az Európai Unióban, a borászok számára ugyanakkor így is rövid idő alatt és nagy teherként érkeztek ezek a szabályozások. Emiatt sokan úgy érzik, hogy a legkevesebb idejük arra marad, hogy jó bort készítsenek.

Ez a teher természetesen különösen sújtja a kisebb szereplőket, ahol nincs az ilyen feladatokra külön alkalmazott, a családi jellegű borászatokban a legkülönbözőbb munkafolyamatokat kell elvégezniük a borászoknak.

(...)

A borász egyetértett azzal, hogy a teljes ágazat nehéz helyzetben van, tehát a problémák érintik a nagyobb és kisebb borászatokat is. „A kicsiknek talán olyan szempontból nehezebb, hogy jellemzően nincsenek más tevékenységből bevételeik, illetve tőketartalékaik, nincs mögöttük egy olyan hálózat, amely képes elviselhetővé tenni az évekig tartó veszteséget.

Nehéz úgy versenyezni a piacon, hogy szép számmal vannak borászatok idehaza, amelyek évek, esetleg több mint egy évtized óta veszteséget termelnek, és mégis működnek, mert a tulajdonos meg tudja finanszírozni a további piaci jelenlétet. Egy kisebb szereplőnek, akinek nincs megfelelő tőkeháttér, hamarabb fel kell adnia – tette hozzá.”

Kérdezem Önt:

Valóban letargikus állapotok vannak a borágazatban, avagy mi ment félre az elmúlt évtizedben?

Budapest, 2023. szeptember 3.

Tisztelettel:

Dr. Vadai Ágnes

Demokratikus Koalíció